

Prešernu.

Tiha cipresa na grobu Ti rase,
lira Ti kamen kararski krasí,
z lire čarôbne kot nédavné čase
Tvoja se pesem nam več ne glasí.

S srcem prerano so v grob Ti jo deli . . .
Slavci večerni ob grobu pojó,
kot da so gláse tajinske povzeli
v srcu, ki spava pod nemo zemljó.

S slavčjim naš spev gostolí po krajini,
koder razlega slovenski se glas:
vstajaš Ti, pevec, ob njem nam v spomini,
ki si ustvaril slovenski Parnas!

Strune ubral si nam, liro posvetil,
pesem o domu zapel nam sladkó,
ljúbav do dóma nam v srcih zanétil —
potlej zatisnil si v pókoj okó . . .

Tiha cipresa na grobu Ti rase,
lira Ti kamen kararski krasí —
Naša naj pesem v najpoznejše čase
Tebe, naš pevec, ponosna slaví!

Ljudmila.